

Зима побілила сади —
У квітні їм знов квітувати.
А мати пішла назавжди
І вже не повернеться мати.

Сувора настала пора,
Тепла іще ждати і ждати.
Та вже не діждеться й сестра
З-під снігу барвінку й м'яти.

Лютують страшні холоди,
Вітри відхідну відслужили...
Завіяло їхні сліди,
Засипало їхні могили.

На цвинтарі тиша німа —
Холодна і люта зима.
